

контракту. Представлені дані статистично подібні з останніми роками, наприклад, у 2015 році феноменальною результативністю у 60 голів за «Real» (Мадрид) трьохкратний діючий володар «Золотих м'ячів» Кріштіану Роналду заробив 50 млн. \$, а рекламні доходи склали – 29,6 млн. \$; переможець Ліги чемпіонів Ліонель Мессі теж 50 млн. \$ отримав за футбольні досягнення, а в комерційному змаганні програв португальцю, отримавши за рекламу 23,8 млн. \$; здобутки спортивної діяльності у багаторазового триумфатора турнірів серії «Великого шолому» Роджера Федерера незрівнянно менші по відношенню до високої ціни його бездоганного статусу і репутації у респектабельних рекламодавців; а два боксера Флойд Мейвезер і Менні Пакьяо, які провели «бій століття» у 2015 році, отримали гонорари незрівнянно більші, ніж заробили рекламними контрактами.

ВИСНОВКИ:

1. За період 2011-2015 рр. показники фінансової успішності провідних спортсменів світу за версією TOP-10 журналу «Forbes» лінійно зростали: 2011 рік – 474,93 млн. \$; 2012 рік – 543,1 млн. \$; 2013 рік – 552,2 млн. \$; 2014 рік – 643,4 млн. \$; 2015 рік – 950,2 млн. \$.

2. Місця в рейтингах і популярність видів спорту в засобах масової інформації відповідають рейтингу фінансового розташування у списку TOP-10 за версією журналу «Forbes» провідних спортсменів світу.

3. Імідж успішного спортсмена є ефективним чинником, який впливає на можливості ділової активності провідних спортсменів світу, що призводить до підписання фінансово вигідніших рекламних контрактів, більших, ніж професійний зарібок.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК у даному напрямі ґрунтуються на необхідності подальшого вивчення процесів розвитку професійного спорту в умовах впливу чинників глобалізації спорту вищих досягнень. Зокрема, найбільш актуальними є напрями, які стосуються моделювання процесів розвитку професійного спорту, визначення прогностичних характеристик розвитку певного виду спорту в конкретному регіоні, тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Борисова О.В. Глобализация и ее влияние на развитие мирового профессионального тенниса / О.В. Борисова // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2012. □ № 5 (1). – С. 117-123.

2. Кириленко О.М. Трансформації інституту спорту в сучасному українському суспільстві: автореф. дис. ... доктора соц. наук: спец.: 22.00.03 / О.М. Кириленко. – К.: КНУ, 2013. – 34 с.

3. Ессентаев Т. Современная система подготовки спортсменов в олимпийском спорте и ее внешняя среда / Т. Ессентаев // Наука в олимпийском спорте. – 2015. – № 4. – С. 7-11.

4. Maguire J. Power and global sport / J. Maguire. – London: Routledge, 2005. – P. 207–233.

5. Bilogur V. Axiological measurement and meaning of life reflexes individual athlete under globalization / V. Bilogur // Humanities Bulletin of Zaporizhzhе State Engineering Academy. – 2015. – Vol. 63. – P. 198-207.

6. Luo L. Globalization and the rise of the chinese basketball market / Lin Luo, Yongguan Dai, Fuhua Huang // International journal of the history of sport. – 2015. – Volume 32, Issue 10. □ P. 1321-1335.

Тимо Є.В.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИВАТНИХ СПОРТИВНИХ КЛУБІВ УКРАЇНИ

В роботі здійснений аналіз роботи приватних спортивних клубів України на підставі відомих законів щодо фізичної культури та спорту в Україні. Виокремлені проблеми розвитку спорту та фізичної культури на приватних засадах. Проведена паралель із ДЮСШ та іншими спортивними школами які ведуть свою діяльність на території України. Розкрита значущість діяльності приватних спортивних клубів у сучасному суспільстві.

Синтез та узагальнення інформації дозволяють зазначити, що в Україні існує чотири головні організаційні форми діяльності спортивних клубів: професійні спортивні клуби, відомчі спортивні клуби, фізкультурно-спортивні товариства та приватні спортивні клуби. Законом України про спорт та фізичну культуру чітко визначена роль та діяльність професійних спортивних клубів, відомчих спортивних клубів, фізкультурно-спортивних товариств різноманітних спортивних шкіл, які працюють на державних засадах. Але приватним спортивним клубам не відведено достатньо місця у законодавчій базі. Саме ці фактори уповільнюють їх діяльність, адже приватні спортивні клуби не мають жодної підтримки з боку держави, а робота клубів не має чіткої позиції з боку законодавства.

На даний момент приватні спортивні клуби виконують багато функцій та надають різноманітні послуги, такі як: навчання дітей та дорослих різноманітним видам спорту, рекреаційні, реабілітаційні та ін..

Ключові слова: приватні спортивні клуби, ліцензування, фізична культура, закон.

Тимо Є.В. Деятельность частных спортивных клубов Украины

В работе осуществлен анализ работы частных спортивных клубов Украины на основании известных законов по физической культуре и спорту в Украине. Выделение проблемы развития спорта и физической культуры на частных началах. Проведена параллель с ДЮСШ и другими спортивными школами ведущих свою деятельность на территории Украины. Раскрыта значимость деятельности частных спортивных клубов в современном обществе.

Синтез и обобщение информации позволяют отметить, что в Украине существует четыре главных организационные формы деятельности спортивных клубов: профессиональные спортивные клубы, ведомственные спортивные клубы, физкультурно-спортивные общества и частные спортивные клубы. Законом Украины о спорте и физической культуре четко определена роль и деятельность профессиональных спортивных клубов, ведомственных

спортивних клубов, фізкультурно-спортивних обществ различных спортивных школ, которые работают на государственных началах. Но частным спортивным клубам не отведено достаточно места в законодательной базе. Именно эти факторы замедляют их деятельность, ведь частные спортивные клубы не имеют никакой поддержки со стороны государства, а работа клубов не имеет четкой позиции со стороны законодательства.

На данный момент частные спортивные клубы выполняют много функций и предоставляют различные услуги, такие как: обучение детей и взрослых различным видам спорта, рекреационные, реабилитационные и др..

Ключевые слова: частные спортивные клубы, лицензирование, физическая культура, закон.

Tymo E.V. Activities of private sports clubs of Ukraine

The work carried out analysis of private sports clubs Ukraine on the basis of known laws on physical culture and sports in Ukraine. Singling out the problems of sport and physical education at private basis. Carried out parallels with Coach and other sports schools that operate on the territory of Ukraine. Disclosed importance of private sports clubs in modern society.

Synthesis and synthesis of information enable noted that in Ukraine there are four main organizational forms of sports clubs, professional sports clubs, departmental sports clubs, sports companies and private sports clubs. Law of Ukraine on physical culture and sport clearly defined role and activities of professional sports clubs, departmental sports clubs, sports and sports associations of various sports schools that operate on public basis. But private sports clubs are not given enough space in the legal framework. These factors slow down their activity as private sports clubs have no support from the state, and the Club has a clear position by the law.

Currently private sports clubs perform many functions and provide various services, such as teaching children and adults a variety of sports, recreational, rehabilitation, etc.

Key words: private sports clubs, licensing, physical culture, law.

Постановка проблеми, аналіз останніх досліджень і публікацій. Спорт є ефективним засобом фізичного виховання, його цінність визначається стимулюючим впливом на поширення фізичної культури серед різних верств населення, і в цьому плані спорт має міжнародне значення. Але він не зводиться лише до фізичного виховання. Спорт має самостійне загальнокультурне, педагогічне, естетичне та інші значення. Це особливо стосується "великого спорту". Крім того, ряд видів спорту взагалі не є дійовим засобом фізичного виховання або мають до нього лише опосередковане відношення. З іншого боку, фізичне виховання не може обмежуватись лише спортом, так само як спорт не може розглядатись як універсальний засіб фізичного виховання, тому що ставить підвищені, часто граничні вимоги до функціональних можливостей організму людей, їх віку, стану здоров'я і рівня підготовленості [8, 9].

За даними літературних джерел в сучасному світі у міжнародний спортивний рух залучено близько 4,5 млрд. осіб. Не виключенням є і Україна, 13% громадян нашої держави регулярно займаються спортом і ця цифра постійно зростає. Усі ці фактори спонукають до відкриття нових спортивних секцій, клубів, гуртків, тощо.

Дослідження дозволяють зазначити, що в Україні існує чотири базові організаційні форми діяльності спортивних клубів: професійні спортивні клуби, відомчі спортивні клуби, фізкультурно-спортивні товариства та приватні спортивні клуби. Через низьку підтримку спорту державою стає необхідним шукати нові шляхи його популяризації та донесення до різних верств населення. Одним із таких шляхів є приватні спортивні клуби. Світовий досвід показує, що створення мережі спортивних клубів є ефективним засобом оздоровлення громадян держави. Так, наприклад, у Японії на кожні 25-30 осіб приходиться один спортивний клуб, у Німеччині існує 90 тис. клубів які охоплюють понад 27 млн. мешканців країни. Не випадково ці країни займають провідні позиції по тривалості життя населення у світі. Стаття 32 Закону «Про фізичну культуру і спорт» говорить про те, що держава стимулює розвиток фізичної культури і спорту шляхом розширення матеріально технічної бази, надання пільг щодо оподаткування та кредитування, а також морального та матеріального заохочення спортсменів, фахівців цієї галузі, інших суб'єктів фізкультурно-спортивної діяльності. Однак, як зазначають фахівці на практиці спортивних установ не вистачає і підтримка держави не є достатньою [10].

Усі ці фактори зумовлюють важливість та необхідність створення та розвитку приватних спортивних клубів, які працюють на відкритій комерційній основі.

Зв'язок роботи з науковими програмами, темами або практичними завданнями. Представлене дослідження виконано в рамках теми 0111U001714 «Історичні, організаційно-методичні й правові засади реалізації олімпійської освіти України», що розробляється відповідно до замовлення Міністерства освіти і науки України № 1241 від 28.10.11 р.

Мета дослідження полягає у тому, щоб на основі системного аналізу дослідити проблемне поле, ретроспективу, стан наукової розробленості питання організації роботи приватних спортивних клубів в Україні.

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури та документальних джерел; аналіз, синтез і узагальнення; порівняння, зіставлення й аналогія; індукція, дедукція; системний підхід і структурно-функціональний аналіз.

Результати дослідження та їх обговорення. Аналіз літературних джерел дозволяє зазначити, що у наш час ретельно досліджено питання реалізації фізкультурно-оздоровчих послуг в Україні [1] законодавче регулювання економічних відносин сфери фізичної культури та спорту в Україні та залучення різних груп населення України до оздоровчих та спортивних занять. Але досі діяльність приватних спортивних клубів не була узагальнена.

В умовах ринкової економіки однією з тенденцій гуманізації процесу підключення населення до занять руховою активністю є надання можливостей для доступної реалізації даних потреб [4, 8]. В Україні надання фізкультурно-спортивних послуг надається державними та суспільними організаціями, юридичними та фізичними особами. З 1998 року в країні починає функціонувати система підприємницької діяльності на основі постанови Кабінету Міністрів України від 27 травня 1998 р. №751 «Про перелік видів фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності, які підлягають ліцензуванню». У 2000 році був прийнятий закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» згідно якому

ліцензування у сфері фізичної культури та спорту підпорядковувалась уся господарська діяльність (прибуткова і неприбуткова) будь якої фізичної або юридичної особи. Після введення закону був помічений значний зріст активності населення щодо занять різноманітними екстремальними видами спорту на приватній основі. Створення системи ліцензування значно спростило спостереження за різними групами населення які займаються у приватних спортивних клубах, за допомогою системи звітності, яка була запроваджена. Однак закон щодо ліцензування у 2010 році був відмінений [2]. Взагалі на наш день в Україні дійсні кілька законів які зумовлюють вплив держави на фізичну культуру і спорт. Це закон України «Про фізичну культуру і спорт» (1992 р.), «Про підтримку олімпійського, параолімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»(2010 р.), «Національна доктрина розвитку фізичної культури та спорту» (2004 р.) та цільова комплексна програма «Фізичне виховання – здоров'я нації» (1998 р.). Наявність подібної правової бази значно спрощує діяльність фізкультурно-спортивних установ та покращує їх ефективність [1, 5]. Проте на шляху розвитку та становлення фізкультурно-спортивні установи часто зіштовхуються із різноманітними проблемами, пов'язаними або з занадто вузькою направленістю цих законів, або з їх недотриманням. Важливе місце у фізкультурно-спортивній діяльності займають фізкультурно-спортивні товариства. Головним джерелом їх фінансування є кошти галузевих профспілок, благодійні та членські внески. Нажаль зараз через об'єктивні причини сучасної економіки, фінансування таким шляхом є дуже проблематичним. Замість пошуку нових джерел фінансування фізкультурно-спортивні товариства звертаються за допомогою до держави, замість того, щоб адаптуватися до умов сучасного ринку. Сучасна система ринкової економіки вимагає пошуку більш вдалої системи розвитку фізичної культури і спорту. Однією з таких моделей виступає – приватний спортивний клуб [6, 7].

Аналіз літературних джерел, узагальнення нормативно-правової бази, опитування фахівців дозволили (у загальному вигляді) виділити мету та завдання діяльності приватних спортивних клубів.

Головною метою приватного спортивного клубу є заробіток коштів за допомогою надання спортивних послуг.

Завдання приватного спортивного клубу:

- залучити населення до занять спортом;
- популяризація видів спорту якими можна займатись на базі приватного спортивного клубу
- займатись пропагандою здорового способу життя та її розповсюдження серед потенціальних клієнтів приватного спортивного клубу
- забезпечити клієнтів загальною базою знань щодо історії спорту, олімпійського руху та ін.
- забезпечити клієнтів необхідними умовами для занять тим чи іншим видом спорту
- проводити змагання або конкурси як у межах клубу так і у взаємодії з іншими спортивними клубами задля підвищення мотивації та інтересу у клієнтів клубу

Проведені дослідження дозволили систематизувати складові діяльності приватного спортивного клубу (рис.1).

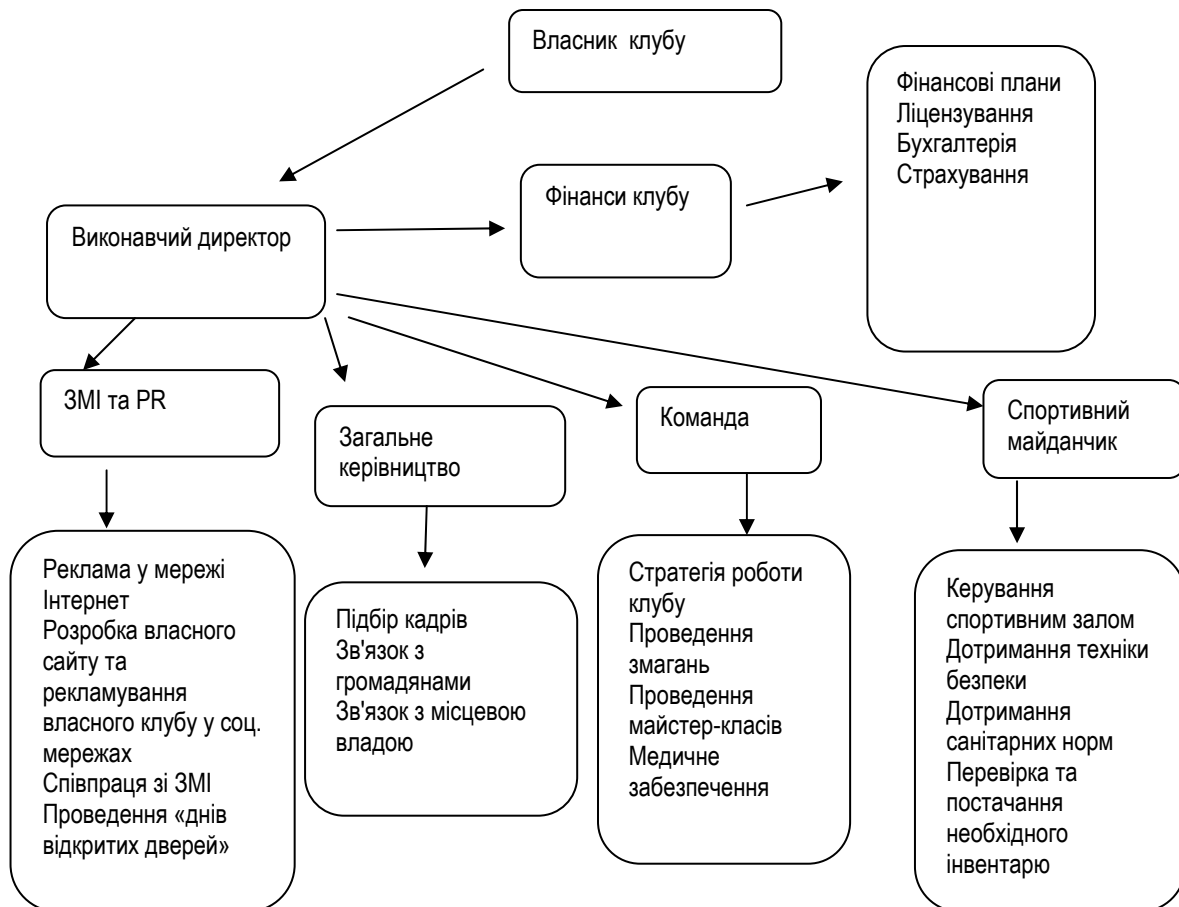

Рис. 1. Складові діяльності приватного спортивного клубу

Так, у загальному вигляді, до основних складових діяльності приватного спортивного клубу можна внести: власник, виконавчий директор та обслуговуючий персонал (тренери, менеджери, бухгалтери та ін.).

ОСНОВНІ ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК З ДАНОГО НАПРЯМУ.

1. Аналіз літературних джерел дозволяє зазначити, що у наш час в Україні існує чотири базові організаційні форми діяльності спортивних клубів: професійні спортивні клуби, відомчі спортивні клуби, фізкультурно-спортивні товариства та приватні спортивні клуби.
2. Приватні спортивні клуби не мають під собою чітко сформованої законодавчої бази, яка б змогла обумовити їх спортивну та громадську діяльність.
3. Структура приватного спортивного клубу складається з: власника приватного спортивного клубу, виконавчого директора, загального керівництва та виконавчих кадрів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дутчак М. В. Реалії та перспективи трансформування масового спортивного руху в Україні // Збірка наукових праць «Концепція розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні». – Рівне, 2003. – С. 114-118.
2. Дутчак М. В. Спорт для всіх в Україні: теорія і практика / М. В. Дутчак. – К.: Олімп. літ., 2009. – 279 с.
3. Закон України «Про фізичну культуру і спорт». Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту». 2009. – 56 с.
4. Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту. Затверджена Указом президента України від 28 вересня 2004 року № 1148/2004.
5. Сушков В. Н. Спорт как социальная сфера: функционирование и управление / В. Н. Сушков; под ред. В. А. Понамарчука. – Минск, 2005.
6. Dabholkar P.A. A contingency framework for predicting causality between customer satisfaction and service quality // *Advances in Consumer Research*. – 1995. – Vol. 22. – pp. 101.
7. Harris, M. Service quality in the knowledge age: Huge opportunities for the twenty first century // *Measuring Business Excellence*. – 2000. – Vol. 4 No. 4. – pp. 316.
8. Lentell, R. Untangling the tangibles: 'physical evidence' and customer satisfaction in local authority leisure centers // *Managing Leisure*. – 2000. – Vol. 5. – P. 1-16.
9. Shilbury, D., Quick, S. and Westerbeek, H. *Strategic Sport Management* // Allen & Unwin, St Leonards. 1998. – pp. 23.

Тракалюк Т.А.

Национальный университет физического воспитания и спорта Украины

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ ФУНКЦИОНАЛЬНОГО СОСТОЯНИЯ ОБЩЕПОДГОТОВИТЕЛЬНОГО ПЕРИОДА КВАЛИФИЦИРОВАННЫХ ТАНЦОРОВ-СПОРТСМЕНОВ НА ЭТАПЕ СПЕЦИАЛИЗИРОВАННОЙ БАЗОВОЙ ПОДГОТОВКИ

В статье представлены результаты исследования функционального состояния общеподготовительного периода квалифицированных спортсменов-танцоров, которые занимались по дифференцированной программе развития двигательных качеств (экспериментальная группа) и по общепринятой программе спортивно-танцевального клуба (контрольная группа). По данным исследования анализировалось состояние общей физической работоспособности и физического состояния спортсмена-танцора. Исходя из полученных результатов измерений функциональных показателей и индексов, была показана эффективность применения разработанной дифференцированной программы развития двигательных качеств квалифицированных спортсменов-танцоров на этапе специализированной базовой подготовки.

Ключевые слова: физическая подготовка, физическая подготовленность, двигательные качества, физическая работоспособность, спортсмены-танцоры.

Тракалюк Т.А. Порівняльний аналіз функціонального стану загально-підготовчого періоду кваліфікованих танцюристів-спортсменів на етапі спеціалізованої базової підготовки.

У статті представлені результати дослідження функціонального стану загально-підготовчого періоду кваліфікованих спортсменів-танцюристів, які займалися за диференційованою програмою розвитку рухових якостей (експериментальна група) і за загальноприйнятою програмою спортивно-танцювального клубу (контрольна група). За даними дослідження аналізувався стан загальної фізичної працездатності і фізичного стану спортсмена-танцюриста. Виходячи з отриманих результатів вимірювань функціональних показників і індексів, була показана ефективність застосування розробленої диференційованої програми розвитку рухових якостей кваліфікованих спортсменів-танцюристів на етапі спеціалізованої базової підготовки.

Ключові слова: фізична підготовка, фізична підготовленість, рухові якості, фізична працездатність, спортсмени-танцюристи.

Trakalyuk T. Comparative analysis of functional state in general preparatory period of qualified dancers on the stage of specialized basic training.

The article describes the results of functional state research of qualified dancers in general-training period who were engaged on a differentiated program of motor qualities development (experimental group) and the common program of dance club